

Fluctuants

Es podria creure que el metall noble del nostre temps és el plom. ¡Qui ens ho havia de dir! Em refereixo especialment al plom que conté una determinada mena de gasolina. És un metall que té la virtut de fer-se invisible i surar en un líquid, tot i la seva pesantor. A més, a desgrat dels seus lligams amb les monedes fortes, és insensible a les seves fluctuacions i s'apuja de preu tant si les divises van a l'alça com a la baixa.

El senyor Claudio Aranzadi, en el XVè Congrés Mundial de l'Energia, va remarcar "que existeix un mecanisme automàtic per als preus màxims que reflecteix el de tots els productes petrolers". El senyor ministre va afegir que "calia esperar un mica per veure com evolucionen els preus del petroli, però que seria inevitable el seu encariment".

El ministre es va precipitar, o potser es va produir una descoordinació momentània, perquè el mateix dia (i qui sap si a la ma-

teixa hora) Campsa va posar en evidència que no estava disposada a esperar gens ni mica, i va anunciar una apujada que, així, de primera intenció, aniria de les tres a les quatre pessetes per litre. Tot-hom està convençut que ja serà més, perquè ocasions com la de la tempesta del sistema monetari europeu no es poden deixar passar. Cal caçar-les al vol.

He parlat de la gasolina amb plom, vençut per la temptació de fer un joc d'imatges derivat de la curiosa aliança entre metalls i líquids, però s'endevina, tothom n'està segur, que les altres gasolines també s'apujaran. S'apujarà tot "automàticament", amb l'avantatge (segons paraules del vice-president del govern) que aquesta vegada "el nou ajust no el pagaran els de sempre". Està bé, reconforta... Però tots estariem més conformats si es pogués afegir al missatge que, aquest cop, no cobriran els de sempre.

Pere Calders